

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΟΔΩΙ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΟΥΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ 'Απὸ 1ης Ιανουαρίου ἕως 1ου Ιουλίου 'Ἐν τῷ ἔσωτ δρ. 6. 'Ἐν τῷ ὀσῳτ. φρ. χρ 8	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ
-------------------------------	--	---

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διὰ τὴν τιμὴν τοῦ οἴκου, ὑπὸ Μ. Γ. Γαλανοῦ. — Α' ἐν Ἀθή-
θῆναις λαϊκὴ σχολή α' Αναπλάσεως. — Βα ἐν Ἀθήναις λαϊκὴ σχολή
α' Αναπλάσεως. — Ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγαμία, ὑπὸ
Τιμ. Ἀναστασίου. — Ἐπιστολὴ Ν. Ἀργιεπισκόπου Κεφαλληνίας.
— Μία παροιμία. — Σύλλογος α' Αναπλάσεως, τμήμα Πύργου.
— Αἱ ἐν Πύργῳ ἐμιλίας μου, ὑπὸ Μιχαήλ Γεωρ. Γαλανοῦ. —
— Ποικίλα. — Ἡ κατ' ἀλήθειαν μεγάλη. — Κἀμετε ταξεῖδι, ὑπὸ
Μιχ. Γ. Γαλανοῦ. — Κυριακὸν Ἀποστολικὸν καὶ Εὐαγγελικὸν ἀνά-
γνωσμα, ὑπὸ Κ. Α. Διαλησμά.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Βλογισμένον ἔάν ἴδωμεν νὰ μᾶς ἔρχεται, τοῦ ἐκλείσκειν
τὴν θύραν.

Εἰς φιλικὸν σπῆτι ἔάν ἐμάθαμεν ὅτι ἐπεσεν ἐπιφόβος
ἀρρώστια, ἐκόψαμεν κάθε σχέσιν.

Ἄλλὰ θὰ μᾶς παραπονιθοῦν ;

Ἄδιάφορον.

Πρὸ παντὸς ἡ ὑγεία ἡ δική μας καὶ ἡ ὑγεία τῶν παι-
διῶν μας.

Πῶς ἤθελα τὰς προφυλάξεις αὐτὰς νὰ εἶχαμεν καὶ διὰ
τὴν τιμὴν τοῦ οἴκου μας !

Πολλάκις ἠξέυρομεν ὅτι ὁ Θεῖνος κύριος, μὲ ὅλην τὴν
εὐγένειαν, ποῦ καμύωνεται πῶς ἔχει, εἶνε διεφθαρμένος· ὅτι
ἡ Θεῖνα κυρία, μὲ ὅλα τὰ παληομεγαλεία, ποῦ θαρρεῖ πῶς
τὴν στολιζοῦν, δὲν ἔχει καὶ τόσον καθαρὰ τὰ ἦθη· ὅτι ὁ
τάδε νέος, μὲ ὅλην τὴν φιλίαν ποῦ προσποιεῖται πρὸς τὸ
σπῆτι μας, δὲν θὰ ἐχαλνοῦσεν ὅμως τὰ γούστα του αὐτὸς
μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μείνῃ ἄθικτος ἡ οἰκογενειακὴ
τιμὴ μας.

Καὶ ἐν τούτοις μὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τὰ ἔχομεν μέλι
καὶ γάλα.

Θέλουν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὰ σπῆτια μας ; Καλῶς νὰ δρῶσιν.

Ἐράνησαν ; χίλια κομπλιμέντα. Καὶ πῶς δὲν μᾶς ἔρ-

χισθε συχνά ; Καὶ εἶνε μεγάλη ἡ εὐχαρίστησίς μας. Καὶ
ἀκόμη· θὰ τώχομε πάντοτε μεγάλην τιμὴν μας.

Πεῦ εἶνε ἡ γυναῖκά μας ; εἰς τῆς κυρίας Θεῖνας.

Ποῖος εἶνε μέτα καὶ ἐμιλεῖ μὲ τὴν κόρην μας ; ὁ νέος
ὁ τάδε.

Εἰς ποῖον κάμνομεν τραπέζι καὶ τὸν φιλοδοροῦν ὅλα των
τὰ μειδάσματα καὶ τὸν περιβάλλουν μὲ ὅλας των τὰς περι-
ποιήσεις ἡ σύζυγος καὶ τὰ κορίτσια μας ; εἰς τὸν κύριον
τὸν Θεῖνον.

Μὴ δὲ τοῦτο μόνον ;

Εἰς τοὺς χοροὺς των πηγαίνομεν· εἰς τοὺς χοροὺς μας
τοὺς καλοῦμεν. Καὶ ἡμεῖς οἱ οἰκογενειάρχαι, οἱ οἰκοκυραῖοι,
οἱ σύζυγοι, οἱ πατέρες, οἱ ἀδελφοί, ἀνυπέβλητοι εἰς ἡλι-
θιότητα, ἀπαράμιλλοι εἰς βλακείαν, ἀκαταλόγιστοι εἰς
ἀνεκτικότητα, βλέπομεν ἐν μακαριότητι καὶ καμαρώνομεν,
τὴν γυναῖκά μας, τὴν κόρην μας, τὴν ἀδελφήν μας, ἐνῷ
στρεφογυρίζουν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀναμμένων, ἐπιβούλων, σαρ-
κοθηρῶν χορευτῶν, τῶν ὁπλῶν καὶ ἡ πνοὴ μονάχῃ ἀπὸ
χίλια μίλια μακριὰ ἐγκυμονεῖ τὴν ἀτιμίαν !

Ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς τοῦ οἴκου μας ἅς παύσωμεν τὰς
ἐπιπολαίας αὐτὰς καὶ φαύλας συνηθείας.

Μὰ τί λοιπόν ; Νὰ γίνωμεν ἀκοινώνητοι ; Νὰ φανοῦ-
μεν ἀγενεῖς ;

Ἐάν τὴν γνώμην μου ζητῆτε, ἀκούσατέ την.

Σφίγγετε τὸ χεῖρ τοῦ τιμίου ἀνθρώπου, ἔστω καὶ ἂν εἶνε
χονδρόπετσο ἀπὸ τὴν ἐργασίαν.

Πηγαίνεται εἰς τὸ καλυθόσπητο ὅπου διὰ τίποτα δὲν ἔχετε
νὰ ἐντραπῆτε καὶ κανένα κίνδυνον δὲν τρέχετε νὰ μολυνθῆτε.

Ἄλλὰ μὴ πατήσετε ποτὲ ὅπου καὶ μόνῃ ἡ ἐμφάνισίς
σας θὰ κάμῃ ὑποπτον τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν σας, καὶ ἐν
ἀνάγκῃ κλεισατε τὴν πόρταν σας ἐνώπιον ὧλων ὅσοι μόνον
μιάσματα ἔρχονται νὰ εἰσκουίσουν εἰς τὸν οἶκόν σας.

Καὶ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὀψίν σας τὰς δύο ταύτας ἀληθείας.

Α'· ὅτι ὅστις οἰκογενειάρχης δὲν φεύγει τὴν διαφθορὰν τοῦ
ξένου οἴκου, δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ τὴν φέρῃ καὶ μέσα εἰς τὸν
ἰδικόν του.

Β'· ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἡμπορέσητε νὰ ἔχητε καθαρὰν τὴν

ἀτμοσφαῖραν τοῦ οἴκου σας, ἐὰν εἰς αὐτὸν ἐσυνεισάτετε καὶ εἰσέλθῃτε ἀνθρώποις μολυσμένους.

Μιχ. Η. Γαλανός

Αἱ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ "ΑΝΑΠΑΛΑΣΕΩΣ,"

Ἡ τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1897 ἰδρυθεῖσα πρώτη ἐν Ἀθῆναις Λαϊκῇ Σχολῇ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπάλασεως» ἐξακολουθεῖ τακτικὴν τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν, Τετάρτην καὶ Σάββατον καὶ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς.

Ὡμιλήσαν δὲ μέχρι σήμερον :

Ὁ κ. Γαλανός εἰς τὰς 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28 καὶ 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1897· καὶ 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1898.

Ὁ κ. Κ. Διακλήσιμος εἰς τὰς 3 Ἰανουαρίου.

Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Πανάρετος Δουληγέρης εἰς τὰς 4.

Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Εὐσέβιος Ματθόπουλος εἰς τὰς 5.

Ὁ πανοσιολ. κ. Τιμόθεος Ἀναστασίου εἰς τὰς 6.

Ὁ κ. Κ. Ἡλιάδης Παπαλήλιος ἱατρός εἰς τὰς 7.

Ὁ κ. Μιχ. Ι. Γαλανός εἰς τὰς 10, 11, 14, 17.

Ὁ κ. Τιμόθεος Ἀναστασίου εἰς τὰς 18.

Ὁ κ. Μιχ. Ι. Γαλανός εἰς τὰς 21.

Ὁ κ. Εὐσ. Ματθόπουλος εἰς τὰς 24.

Ὁ κ. Μιχ. Ι. Γαλανός εἰς τὰς 25.

Ὁ κ. Δ. Παπαδόπουλος εἰς τὰς 28.

Ὁ κ. Τιμ. Ἀναστασίου εἰς τὰς 30.

Β. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ "ΑΝΑΠΑΛΑΣΕΩΣ,"

Προσωρινῶς ἡ διδασκαλία ἐνεργεῖται κατὰ Κυριακὴν ἐν τῷ ναφ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων τῆς συνοικίας Ψυρρή.

Ἐδίδαξαν δ. κ. Α. Διακλήσιμος τὰς Κυριακάς τῆς 4 καὶ 11 Ἰανουαρίου.

Ὁ κ. Μιχ. Ι. Γαλανός τὴν Κυριακὴν τῆς 18 Ἰανουαρίου.

Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Πανάρετος Δουληγέρης τὴν Κυριακὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΓΑΜΙΑ

Γ'

Ἡ ἐρωτύτης καὶ ἡ σημασία τῆς οἰκογενείας.

Τὴν σπουδαιότητα καὶ σημασίαν τῆς οἰκογενείας σαφῶς καὶ ὠριμένως ὁ θεὸς Παῦλος παρίστησι λέγων (ἑφ. ε'. 23) «οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ὡς αὐτὰς καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν» καὶ «... τὸ μυστήριον τοῦτο (τοῦ γάμου, ἧτοι τῆς ἐγκαρδίου διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης ἐνότητος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκης) μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν». Ἐπιτακτικῶς παραγγέλλει εἰς τὸν ἄνδρα νὰ ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὡς ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα

διδάξῃ τὴν μετ' αὐταπαρνήσεως ἀμοιβαίαν ἀφοσίωσιν τῶν συζύγων καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὅποιαν ἔχουσιν εἰς τὴν μετὰ θεοῦ ὑπομονῆς ἀμοιβαίαν συμπαθείαν, ἡ ὅποια ἐν οἰκὸς ποτε ἀτυχεῖ περιστάσει πρέπει νὰ ἐκδηλωταὶ διὰ προθύμου καὶ εὐλακροῦς αὐτοθυσίας, ὥσπερ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ἁγίαν καὶ ἁμωμον νόμφνην αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν, ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θυσίαν προσήνεγκε. Καλεῖ δὲ μυστήριον μέγα τὴν ἐν τῷ γάμῳ ἐνότητα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκης, διότι ἐν τῇ ἐνότητι ταύτῃ ὑπονοεῖται ἡ ἀόρατος εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ δοῦμα αὐτοῦ ἐνομένων. Καλεῖ δὲ μέγα μυστήριον εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ὅσον, ὥσπερ τὸ μυστήριον τῆς σχέσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν εἶνε μυστήριον ὑψίστης καὶ αἰώνιου ἀγάπης, ἀπαρμειώτου ἐν τῇ πραγματικότητι αὐτῆς· οὕτω ἐν μέτρῳ καὶ σχετικῇ ἀναλογίᾳ καὶ τὸ μυστήριον τῆς σχέσεως τῆς συζυγικῆς μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναίκης εἶνε μυστήριον αἰώνιου ἀγάπης, ἡ ὅποια κατὰ τὴν ἀρχικὴν τῆς ἐνότητος ἔννοιαν καὶ τὸν ὕψιστον αὐτῆς σκοπὸν δέον νὰ μὴν ἀπαρμειώσῃ. Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν περὶ τῆς τηρητέας ἀγνότητος παντὸς ἀληθοῦς χριστιανοῦ ἀπὸ τῆς ἀκολάστου ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίας γυναίκης καὶ περὶ τῆς ὑποχρέσεως, τὴν ὅποιαν πᾶς χριστιανὸς ἔχει ἵνα συζευγῇται γυναικὶ ὑποκειμένη εἰς τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐμφυτον τάσιν καὶ διάθεσιν πρὸς ἐγκαρδίον μετὰ γυναίκης ἐνότητα, πλὴν τῶν ἀληθῶς δυναμένων χωρεῖν εἰς τὰ καθαρῶς πνευματικὰ καὶ ἐν τούτοις, καθ' ἃ ἐρρηται, ἀπερισπάτως τρυφᾷ ἐν ἀκρᾷ ἀφοσίῳ· αὐτοπροαιρέτως· ὁ χαρακτηρισμὸς, ὃν τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὁ τῶν ἱθὺν ἀπόστολος, διδῶσιν εἰς τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου· ταῦτα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ὡς πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου προορισμὸν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαγιαζόνται, καὶ ἀπὸ τοῦ ὕλικου κόσμου μετατίθενται εἰς τὸν πνευματικόν· ὡς πάντων τῶν ἀνθρωπίνων τῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Τριᾶδικοῦ Θεοῦ ἐνεργουμένων καὶ τελουμένων τὰς μὲν πρώτας αἰτίας καὶ ἐνεργείας εὐρίσκουμε ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν δὲ τελικὸν σκοπὸν ἐν οὐρανῷ πραγματοποιούμενον καὶ ἐν τῇ πραγματικότητι αὐτοῦ αἰώνιον μένοντα, οὕτω καὶ τὰς πρώτας αἰτίας τοῦ γάμου εὐρίσκομεν φυσικὰς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν σκοπὸν δ' αὐτοῦ αἰώνιον ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ γάμου ἐνότης τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκης ἐξεταζομένη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ γενομένης καθιερώσεως αὐτῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, ὃν ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ ἐκ τῆς ἐνότητος ταύτης προκύπτουσα οἰκογένεια, δὲν εἶνε ἐνότης σαρκική, ἡ ἐνότης ἀμοιβαίας ζωικῆς ἐπιθυμίας πάντοτε ἀμαρτωλῆς καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ ἐνότης πνευματικῆ, ἐνότης ἁγία καὶ ἁμωμος, ἐν τῇ ὅποιᾳ ἐξυπηρετεῖται τὸ ἡθικὸν καὶ πνευματικὸν συμφέρον τῶν συζευγνυμένων, τὸ ἡθικὸν καὶ πνευματικὸν συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι πᾶσα κοινωνία ἀνθρώπων, ἐκτός τῆς ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ τοιοῦτους σκοποὺς συζυγικῆς ἐνότητος μεταπίπτουσα εἰς τὴν τῆς ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίας ψευδῆ καὶ πρόσκαιρον, οὐδέποτε δι' ἐγκαρδίον ἐνότητα, παρίστησι θέλημα ἐν τῷ ἀμοι-

βαίῳ ἐξευτιλισμῷ τοῦ ἀνθρώπου ἔββενος καὶ θάλας, ἀσυγκρίτως βδελυρότερον καὶ ἀπεχθίστερον τοῦ τῶν ἀλόγων κτηνῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀτελειστέρων καὶ ἀειγενετέρων, τῶν ὑποκινῶν εἰς τὴν ἀπολέμνητον τῶν ἐστικῶν ἐρμήν, τῶν ἀφορῶντων εἰς τὴν δικιῶσιν τοῦ γένους αὐτῶν.

Γενικῶς λοιπὸν πᾶσα καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐκτός τοῦ Θεοῦ τοῦ γάμου ἐπιθυμία καθίστασι τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα τῶν κτηνῶν χειρόνας καὶ μεγίστην ὑπείχοντας ἐνοχὴν ἀπέναντι τῆς ἡθικῆς τάξεως, ἣν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς δημιουργίας τῶν πρωτοπλάστων, ἔθετο, ὁ δὲ Θεὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὸ ἡθικὸν ἐν ἀνθρώποις πρότυπον, ἐν τῇ θεῇ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ ἐνεκινῆσεν. Γενικῶς, ἔνεκα τῆς ἐμφύτου τάσεως τῆς ὑπαρχούσης ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γυναίκης καὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν ἐν τῷ γάμῳ ἐνότητα αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ ἐνοηθῇ ἄνθρωπος ἄνευ προορισμοῦ ἐπὶ τῆς γῆς νὰ ἐνωθῇ μετὰ γυναίκης ἐγκαρδίως, οὐδὲ γυνὴ ἄνευ προορισμοῦ νὰ ἐνωθῇ μετὰ ἀνδρὸς τὴν ἐν τοῖς εἰρημένους ἀποδειχθεῖσαν ἁγίαν καὶ ἁμωμον, ἃ τὸ ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου συμβαίνουσιν, ἐνότης. Δὲν δύναται νὰ ἐνοηθῇ οὕτε ἄνθρωπος οὕτε γυνὴ αὐτοῦ σκοποῦ τῆς ἐνότητος ταύτης, τῆς ὑπὸ τὴν κυρίαν αὐτῆς ἔννοιαν πνευματικῆς καὶ διὰ τοῦτο ἁγίας καὶ ἁμώμου εὐσεύς, διότι ἄνευ ταύτης οὐδὲ ἀνθρώπινον καθ' ὅλου γένος ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ, οὐδεὶς δὲ θεσμός ἀγάπης ἐν τοῖς πράγμασιν ἀποδειγμένους, καὶ οὐδεμία πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ κίνησις καὶ ζωὴ, οὐδὲν συναίσθημα ἐν τῇ τρυφερότητι τῆς συμπαιδείας θεῶν καὶ ἱερῶν, οὐδεὶς σκοπὸς ἀγαθοποιήσεως καὶ ἀμοιβαίας ἐν τοῖς ἀνθρώποις εὐποιίας.

Μόνῃ ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ γάμου ἡ δὲ ὀλίγων ἐν τοῖς εἰρημένους χαρακτηρισμένη δάναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὁπωσδήποτε πλήρη κατανόησιν τοῦ ὅσον στυγεροῦ τοσούτου καὶ βδελυκτοῦ ἐγκλήματος τῆς συζυγικῆς ἀπιστίας καὶ τοῦ τῆς ἐπιβουλῆς τῆς συζυγικῆς ἀγνότητος καὶ τιμῆς, τῆς παρὰ βδελυρῶν κακουργῶν τολμώμενης. Κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην τῆς ἐρωτύτης τοῦ γάμου τὴν ἀληθῆ, τὴν εἰς λογικὰ καὶ ἀθάνατα δόξα ἐμπέριουσιν, ὁ σύζυγος ὁ ἀπίστος πρὸς τὴν εἰς αὐτὸν ὁλοφύχως καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας ἀφωσιωμένην σύζυγον μεταβάλλεται εἰς τερατώδη τινα ὑπαρξιν, μηδελίαν θέσιν ἔχουσαν ἐν τῷ φυσικῷ καὶ ἡθικῷ κόσμῳ, ἀξίαν δὲ τῆς καταφρονήσεως καὶ τῆς βδελυγμίας· καὶ αὐτῶν τῶν κτηνῶν καὶ ἡ σύζυγος ἡ ἀπίστουσα πρὸς τὸν ἐνθέρμως διηνεκῶς καὶ ἀναλλοιώτως ἀγαπῶντα αὐτὴν σύζυγον, καθίσταται ἐν τοσούτῳ εἰδεχθῆς καὶ ἀποτρόπαιον, τοσούτον ὀλέθριον καὶ κακοποιόν, ὥστε ὁ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λιθοβολισμὸς δὲν εἶνε ἡ ἀρκούσα τιμωρία.

Ἄλλ' ὁ χριστιανισμὸς, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀγάπη καὶ εὐσπλαγχνία, μετάνοια καὶ συγγνώμη, ἐπιείκεια καὶ ἀνεξικακία· παρὰ γὰρ ἀντὶ πάσης ἄλλης ποιότης τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου. Ἡ διάλυσις τοῦ γάμου ἡ ἄλλως ἡ διάλυσις μετὰ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν σαφῆ ἀπόδειξιν τῆς ἀπιστίας καθίσταται ἀναγκαιότατη, διότι μετὰ τῶν καρδιῶν τῶν εἰς τὸ πρότερον εἰς ἐν ἀρρήκτως ἡνωμένων παρεμβάλλεται φυσικῶς μέγα χάσμα τὸ ἡποῖον καὶ ἀπλὴν ἐπικοινωνίαν ἀμοιβαίαν ἐκκλησιῶν αἰσθημάτων καθιστᾷ ἀδύνατον. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν κατὰ τὸ φαινόμενον ἐξακολουθήσῃ συζυγικῶς

βίος, θὰ ἐξακολουθήσῃ διὰ λόγους κοσμικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων καὶ δι' ὁδὸν ἄλλο. Καὶ ἐν τούτῳ ὅμως, τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ φαίνεται ἀδύνατον, ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη ἡ ἐννοουμένη μετὰ τῆς ἀληθοῦς ἀμνησικακίας δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν ἀληθῆς ὑπ' αὐτῆς ἀναγεγεννημένην, προσβληθεῖσαν δὲ ὑπὸ τῆς ἀπιστίας, καρδίαν τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου τὴν συγγνώμην πρὸς τὴν ἀπιστήσαντα σύζυγον. ἢ τὸν ἀπιστήσαντα σύζυγον, μετὰ ἀληθῆ καὶ εἰς τὰ πράγματα ἀποδεδειγμένην μετάνοιαν. — Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε τελεσιότης : Ἡ τοιαύτη δὲ τελεσιότης ἐν τῇ ἀγάπῃ δὲν εἶνε τι καινὸν καὶ σὺνηθες, ἀλλὰ σπανιώτατον. — Διὰ τοῦτο ὑπὸ γενικὴν ἔννοιαν ἡ ἀπιστία οὕσα ὀλεθριώτατον ἐγκλήμα, κοινωνικὸν καὶ ἰθὺνικόν, διότι δι' αὐτῆς βιβηλοῦται ἀσεβέστατα ὁ εὐκογενειακὸς ναὸς καὶ καθίσταται ἡ ἀνατροπὴ τέκνων ἐν παιδείᾳ καὶ νοουσίᾳ Κυρίου ἀδύνατος, ἐπαίγεται τὴν διαζεύξιν ἀναγκαιώς. — Κατ' ἀναλογίαν πρὸς ταῦτα ἐνοητέον ὁποῖον ἐγκλήμα διαπράττει ὁ ἐπιβουλεύων τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν τιμὴν τὴν συζυγικὴν.

Τιμὸς. Ἀναστασίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἀξιότιμε Κύριε.

Ἐπειδὴ εὐνηρησθήτε νὰ ζητήσητε παρ' ἐμοῦ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς εὐρείσεως περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἱερέως Ἀνδρέου Καλλιγᾶ, ἀπαιτῶ σπεῖδω νὰ παρασχω ὑμῖν τοιαύτας, ἐπὶ τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος, βασιζομένης.

Ἡ εἰς τοσαῦτα θρυλῆματα ἀφορμὴν παρασχούσα περιουσία ἀνθρώπου ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἐργασθέντος ὡς διδασκάλου, ὡς διακόνου πατριαρχικοῦ Ἀλεξανδρείας, ὡς Ἀρχιδιακόνου καὶ Γραμματέως ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἐπὶ ἐπταετίαν σχεδὸν ἐν Ἀθήναις, συνίσταται ἐκ τῶν ἑξῆς : α') ἐκ 15 λαχειοφάρων μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζίης· β') ἐκ τεσσάρων μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζίης· γ') ἐκ μιᾶς ἡμιλογιστικῆς τῆς Ἐθν. Τραπεζίης ἐκ κεφαλ. δύο χιλιάδων δραχμῶν (ἀριθ. 2000) δ') ἐκ τριῶν ἡμιλογιστικῶν τοῦ δανείου τοῦ 1881· ε') ἐκ δραχμῶν 95 εἰς μετρητὰ καὶ ζ') ἐξ ὀλίγων βιβλίων, ἐνδυμάτων καὶ ἀμφοίων, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας δραχμάς, ἧτοι ἐν ὅλῳ ἡ περιουσία τοῦ μακαρίτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 23 (εἴκοσι καὶ τρεῖς) χιλιάδας δραχμῶν.

Πλὴν τούτων εὐρήθησαν μετὰ τῶν πραγμάτων τοῦ μακαρίτου ἱκανὸς ἀριθμὸς τοκομεριδίων καὶ χίλιαι δραχμαὶ τοῖς μετρητοῖς. Ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων γραμμάτων ἐμφανίσταται ἀποδεικνύεται ὅτι ταῦτα πάντα ἀνήκουσιν εἰς τρίτον, τοῦτο ἄλλως βεβαίως καὶ τὸ γεγονός· ὅτι εὐρήθησαν μόνον τὰ τοκομερίδια, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν καὶ αἱ σχετικαὶ μετοχαί, τοῦθ' ὅπερ δὲν συμβαίνει εἰς τὰ πραγματικῶς εἰς τὸν μακαρίτην ἀνήκοντα χρεώγραφα.

Ἡ ἀγαθότης τοῦ μακαρίτου ἱερέως Καλλιγᾶ καὶ ἡ προθυμία αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖν τοὺς φίλους καὶ πατριώτας ἐγένοντο αἰτία ὥστε κατὰ τὸν αἰρινίδιον αὐτοῦ θάνατον νὰ

Η ΚΑΤ' ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΜΕΓΑΛΗ

Ἄμαξ ἐπέκασε γοργή, περιποιημένη, στίλβουσα, κομψή, μὲ ζωηρά, σφριγώντα, μεγαλοπρεπῆ ἄλογα, καὶ κυρία μέσα κερματωμένη ἦτο, ἀπὸ διαμάντια καὶ χρυσὸν κατὰφορτος, μὲ τουαλίταν ἐπιδουκτικὴν καὶ πολυτελῆ, ἀγέρωχος, ὑπέροφρος, ἀκατάδεκτος.

Τὸν αὐτὸν καιρὸν ταπεινὴ τοῦ λαοῦ γυναῖκα, φτωχὴ γρηούλα μὲ δυσκολίαν αὐρουσα τὰ βήματά της, ποῦ δὲν καταδέχεται ὁ κόσμος νὰ τὴν προσέξῃ, ἔγνωσθῃ καὶ ἀσημη γυναῖκα, ποῦ πολλὰς φορές δυσκολεύεται καὶ τὸ ψωμὶ τὸ καθημερινὸ της, σὲ σκοτεινὸ καὶ ὑγρὸ ὑπόγειο καταβαίνει διὰ νὰ περιποιηθῇ τοῦ Θεοῦ πλάσμα ἄρρωστον, τὸ ὁποῖον μονάχου τοῦ στενάζει, ἐγκαταλειμμένον ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνῃ βοήθειαν.

Ἡ πρώτη θαρρεῖ πὼς ὁ κόσμος ὅλος εἶνε μπροστὰ της τίποτε.

Ἡ δευτέρα δὲν λογαριάζει τὸν ἐκυτὸν της διὰ τίποτε.

Οἱ δὲ ἄνθρωποι;

Ἄ! τὸ ἡξέυρω ὅτι οἱ πολλοὶ θυμβιώνονται ἀπὸ τὰ κοσμικὰ καὶ ψεύτικα μεγαλεῖα, εἰς τὴν ψυχὴν δοῦλοι, εἰς τὸ φρόνημα μικροί, εἰς τὴν ἐκτίμησιν ἀπατημένοι.

Ἄλλ' εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος πρῶτους ἐκήρυξεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διακονοῦν εἰς τοὺς ἄλλους, ἡ φτωχὴ γρηούλα, ποῦ κατέβη στὸ ὑγρὸν ὑπόγειον, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ἕνα ἀσθενῆ, αὐτὴ ἡ καταφρονημένη, ἡ κουρελιαρά, ποῦ δὲν τὴν ξέχρουν οὔτε οἱ γείτονές της, αὐτὴ, τοῦ κόσμου τὸ τίποτε, εἶνε ἡ πράγματι καὶ κατ' ἀλήθειαν μεγάλη.

ΚΑΜΕΤΕ ΤΑΞΕΙΔΙ

Ποῦ νὰ ἐξομολογηθῶ; ἔδω στὸν τόπον μας δὲν ἔχω σὲ κένενα ἱερέα ἐμπιστοσύνην.

Αὐτὸ ἀκούεται ἀπὸ πολλοὺς συχνά.

Ἄς μοι ἐπιτραπῇ νὰ εἰπῶ ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς χρησιμεύει πολλὰκις ὡς ἀπλὴ πρόφασις; διὰ τῆς ἡλικίας πολλοὶ νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀσυγχώρητον ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὴν θείαν κοινωνίαν.

Ὅτι οἱ πνευματικοὶ μας δὲν στέκουν εἰς τὸ ὕψος ὅπου τοῖς ἤρμοζεν, ἡμπορεῖ νὰ ἀληθεύῃ.

Ἄλλ' ὅ,τι εἰς μίαν πόλιν δὲν εὐρίσκειται οὔτε ἕνας ἱερεὺς, ὁ ὁποῖος νὰ κρατήσῃ μυστικὴν τὴν ἐξομολόγησιν ἐνὸς χριστιανοῦ, εἶνε συνήθως μία πλάνη ἢ μία πρόφασις, ἡ ὁποία ἦτο δυνατόν νὰ λείπῃ ἂν εἶχομεν ἡμεῖς οἱ κοσμικοὶ εὐλακρινεῖαν μεγαλητέραν.

Ὅταν δὲν θέλῃ ἕνας ἄνθρωπος νὰ κάμῃ κατὰ τι, χιλίους λόγους εἶνε ικανὸς νὰ ἐπινοήσῃ, ὅπως τὸ ἀποφύγῃ.

Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐξομολόγησεως τοιοῦτό τι συμβαίνει.

Δὲν ἐξομολογούμεθα ἢ διότι δὲν ἐκτιμῶμεν καλὰ ἢν ἔχομεν πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσιν, ἢ διότι ἡ ψευδοφιλοτιμία μας, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὁ ἐγωϊσμός μας δὲν μᾶς ἀρνοῦν νὰ καταγγείλωμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς ἕνα ἄνθρωπον, γνωστὸν

μας, ἔστω καὶ ἱερέα, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι γνωρίζω τὰ ἁμαρτήματά μας θὰ σχηματίσῃ ταπεινὴν ἰδέαν διὰ τὸ ἄτομόν μας.

Ἄλλ' ἂν ἀπὸ τὸν ἱερέα κρυπώμεθα, ἡμποροῦμεν νὰ κρυβώμεν ἀπὸ τὸν Θεόν; Καὶ ὅταν ἐκεῖνος μᾶς ξέωρῃ, κερδίζομεν τίποτε μὲ τὸ νὰ πλανώμεται οἱ ἄνθρωποι περὶ ἡμῶν;

Τί φέρεῖ ἡ ἐξομολόγησις;

Ἄφεςιν, καθαρισμόν καὶ συμφιλίωσιν μὲ τὸν Θεόν.

Πραεῖ λοιπὸν νὰ σκοτιζώμεθα καὶ ἂν ἤθελε συμβῇ ὁ πνευματικὸς νὰ μᾶς καταφρονήσῃ μακράντων τὰ μυστικά μας, ἀπὸ ἐξομολογούμενοι γινώμεθα τίμοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ πνευματικὸς ἤθελε κουδουνίσῃ ὅσα θὰ τῇ εἰλεγόμεν, θὰ ἐξεπέρταμεν ἡμεῖς μὲ τοῦτο καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ στενοχωρηθῶμεν δι' αὐτό;

Ὅστις θὰ μᾶς περιφρονῇ δι' ὅσα θὰ ἐμάθανε, θὰ ἦτο ἄξιος ἐσχάτης περιφρονήσεως αὐτός.

Πρὸ τῆς ἐξομολόγησεως ἡμεῖς καταλασπώμενοι. Μιστὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἐγείναμεν καθαροί.

Εἶνε λοιπὸν αἴσχος τὸ ὅτι ἐκαθαρίσθημεν;

Ἐπειτα νὰ ἐντραπώμεν διὰ τί;

Διὰ τὰς ἀνομίας μας;

Ἄλλὰ ποῦ εἶνε αὗται;

Ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ ἄφεςις τὰς ἀπέπλυναν καὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Ἐξομολογηθέντες ἐδικαιώθημεν. Ἀπὸ πότε δὲ ἤρχισε νὰ ἀληθεύῃ τὸ ὅτι οἱ δεδικαιωμένοι πρέπει νὰ αἰσχύωνται;

Καὶ ἂν ὅμως παρ' ὅλα ταῦτα εἶνε μερικοί, οἱ ὁποῖοι λέγουν ἀδὲν ἐξομολογούμεθα, διότι δὲν ἐμπιστευόμεθα,» ἂς μὴ συγχωρήσουν νὰ τοῖς δώσω μίαν συμβουλήν.

Ποῖαν;

— **Κάμετε ταξεῖδε.** Πηγαίνετε ἀλλοῦ καὶ εἰς ἕνα ἱερέα ποῦ δὲν σὰς ζεῦρει, ποῦ δὲν θὰ σὰς ἰδῇ, ἀπὸ βγῆτε ἀπὸ τὸ καλλι τοῦ, εἰς αὐτὸν ἐξομολογηθῆτε.

Διστάζετε;

Ἄ! τότε εἶθε ὑποκριταί. Δὲν ἐξομολογεῖσθε, ὅχι διότι δὲν ἐμπιστεύεσθε, ἀλλὰ διότι δὲν θέλετε νὰ ἐξολογηθῆτε.

Μὰ δὲν σὰς τὸ ἐπιτρέπουν αἱ ἐργασίαι σας; μὰ θὰ ὑποβληθῆτε εἰς μερικά ἐξόδα;

Ἄλλὰ συλλογισθῆτε καλὰ καὶ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς σας.

Τὸ μᾶστι σας ἂν πάθῃ, ὁ λάρυγξ σας ἂν προσβληθῇ, τὸ πόδι σας πληγῇ ἂν σχηματίσῃ, ὑποψία μόνον ἂν σὰς καταβῇ ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ πάθῃτε, τὰ πάντα ἐγκαταλείπετε καὶ ταξεῖδα κάμνατε καὶ εἰς θυσίας ὑποβάλλεσθε, διὰ νὰ γείνητε καλὰ.

Ταξεῖδε λοιπὸν κάμετε, διὰ νὰ εὕρητε καὶ ἕνα πνευματικὸν ἱερόν, ἀπὸ μάλιστα ἡ ἐξομολόγησις ἀσφαλῆ ἔχει τὰ ἀποτελέσματά της. Καὶ σκεφθῆτε, μὰ ὅπως πρέπει σκεφθῆτε ὅτι δὲν εἶνε πάντοτε εἰς τὸ χέρι μας τῆς ἐξομολόγησεως ὁ καιρὸς, καὶ ὅτι ἀναβάλλοντες τρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ ὑπερένδοξου Κριτοῦ ἀνέξομολόγητοι καὶ ἀμαρτάδοτοι, καὶ μὴ θαλῆσαντες εἰς ἕνα ἄνθρωπον ἐν μυστικότητι νὰ ἀνακοινώσῃτε τὰ ἁμαρτήματά σας θὰ ὑποβληθῆτε εἰς τὴν ποινήν τοῦ νὰ ξεσκεπασθοῦν ὅλα μὴν ἡμέραν ἐνώπιον τῆς οἰκουμένης ὁλοκληρῶς.

Μιχ. Ι. Γαλανός.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Σφοδρὲς χιονοστρόβιλος ἐσκήψας ἐν τῷ νέφ κόσμῳ ἐπὶνενκε μεγάλας καταστροφάς. 51 ἀγγλικά ἀτμόπλοια καταληφθέντα ὑπὸ τούτου ἐν τῷ ὑπερωκεανῷ αὐτῶν πλῆρ κατεποντίσθησαν αὐτανδρα. Ἑπίσης κατεποντίσθη καὶ ἐν Γερμανικόν, πνιγνέτων καὶ δώδεκα ἐκ τῶν ναυτῶν αὐτοῦ. Ἐν Νιζ Ὑόρκη διεκόπη πάσα συγκοινωνία.

— Ἡ Ἰταλία δὲν εἶνε εὐτυχιστέρα τῆς Γαλλίας. Ταύτην μαστιζεῖ ἡ ὑπόθεσις Ζοῦλα καὶ Δρεῦρους καὶ ἐκείνην ἡ στάσις τῶν πεινῶντων κατὰ τῶν χορτασμένων. Ἡ δὲ κυβερνήσις ἐν Ρώμῃ ἐτοιμάζει τὴν προσκλησιν ἐπιδόχας, ἕνα ἀντιμετώπισῃ τὰς ἐκ τῆς στάσεως ταραχάς. Ἐὰν οἱ πλοῖοι ἐγνώριζον ὅτι δὲν εἶνε ἀπόλυτοι κύριοι τοῦ θησαυροῦ, τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός, ἀλλ' οἰκονόμοι τούτου μὲ ὑποχρεώσεσι ἀπέναντι τῶν δυστυχούντων, ἂν οἱ πτωχοὶ εἶχον ὑπ' ὀφει δὲ ὑπομονῆς ὀφείλουσι νὰ διέλθωσι τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, σφαῖρ δὲ καὶ ἀμαθείς, ἔρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ὡς μέτρον τοῦ βίου αὐτῶν ἂν εἶχον τὴν ἀγάπην τοῦ Ἐθαγγέλιου, τὸ ἀλληλοφάγωμα αὐτὸ θὰ ἐλείπεν.

— Καὶ ἡ Ἰσπανία δὲν πηγαίνει πίσω μὲ τὴν Κούβαν. Ἐτοιμάζει τόρκα ναυτικὴν μοῖραν ἐκ καταδρεμικῶν καὶ τερπιλοδύλων, ἕνα εἰς πρώτην διαταγὴν ἀποπλεύσασιν εἰς Κούβαν.

— Ὁ σαρὲς νομοθέτης Σόλων νόμον περὶ πατροκτονίας δὲν ἔγραψε· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ τὸ κεφάλι τοῦ δι εἶνε δυνατόν νὰ εὐρεθῇ υἱὸς φονεύων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐὰν εἶν ἡμέραν, διαφορετικὴ βίβλια θὰ ἦτο ἡ γνώμη του.

— Ὁ Ἄρειος Πάγος τὸ πρῶτον νῦν προδίδει εἰς γενναῖον ὁπωσδήποτε καθαρισμόν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου. Ἄλλ' ἄρκεῖ τοῦτο; Ἡ γίνεταί τούλάχιστον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου; Ἀμφιβάλλομεν· διότι ἐν Ἑλλάδι δὲν μᾶς ἐπυθέσαν νὰ εἰμεθα πολὺ εὐπιστοι. Ἀτυχῶς ἔχομεν συνήθειαν νὰ θυσιαζώμεν τὴν οὐσίαν πρὸ τοῦ τύπου. Πολλὰς ἐστηρίξομεθα εἰς ἐκδόσεις ἐπιθεωρητῶν καὶ λοιπῶν ἀρμόδιων πάντοτε, αἵτινες εἶνε πηγαὶ συκοφαντίας καὶ ἐντίμων ἀκόμη λειτουργῶν. Ἐὰν δὲν μορφωθῶσι δικασταὶ ἔχοντες φόβον Θεοῦ, τὰ γινόμενα μόνον ὡς ἐμπλαστρα ἔχουσιν ἀξίαν.

— Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐγκρίσει τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς συνόδου προέβη εἰς παραστάσεις πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον τῆς Τουρκίας διὰ τὴν κατὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας στάσιν· συνοδικὴ δὲ ἐγκύκλιος ἀπεστάλη πρὸς τοὺς παύσαντας αὐτὸν ἐπὶ τὰ Μητροπολίτας, καλοῦσα αὐτοὺς εἰς τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν Μητροπολιτῶν ἀπὸ κοινοῦ σύσκεψιν περὶ βελτιώσεως τῶν τοῦ Ἀντιοχικοῦ φρόνου καὶ περὶ τῆς παύσεως ἢ μὴ τοῦ Πατριάρχου.

— Ἀντιποῶνθ εἰς δευτέραν ἐκδοσιν ἡ **Κόσμιχὴ καὶ Χριστιανικὴ Πίστις** τοῦ κ. Δ. Ζ. Σακελλαρίου. Ὁ συγγραφεὺς μετὰ ἄλλων προτίθεται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀνάπτυξις εἰς λαὸν ἀπολαύοντα ἀπολύτου πολιτικῆς τε καὶ ἀστυκῆς ἐλευθερίας, ἐνευ αὐστηρῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ ἄνευ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶνε ὡς μία ὁστομος κοπτερὰ μάχαιρα εἰς τὰ χεράκια μικροῦ παιδίου. Περιττὸν νὰ εἰπώμεν πόσον τὰ σημερινὰ ἡμῶν πράγματα, ἐκύρωσαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

— Μιχ. Ι. Γαλανὸς Ἐρμηνεῖα εἰς τὰ Ἐθαγγέλια τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν, εἰς τόμ. 2 καὶ σελ. 560. Διὰ τοὺς συνδρομητάς τῆς «Ἀναπλάσεως» ἀμφοτέρωι οἱ τόμοι τιμῶνται ἀντὶ 5 δρ. ἐν τῇ ἰσωτερικῇ, καὶ 5 χρ. φρ. ἐν τῇ ἑξωτερικῇ. Πίμπονται δὲ εἰς μόνους τοὺς προκαποστέλλοντας τὸ ἀντίτιμον πρὸς τὸν βιβλιοπώλην καὶ ἐκδότην κ. Μιχ. Ι. Σαλίθερον. Ἐδρῆται καὶ ἐν Κων)πόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Καψαλίδῃ, ἐν Σμύρῃ παρὰ τῷ κ. Ν. Σανιδεπούλῳ, ἐν Βαθῇ Σάμου παρὰ τῷ κ. Ἰωάννῃ Ν. Ἰωαννίδῃ, καὶ ἐν Ν. Καρλοῦσσῳ Σάμου παρὰ τῷ αἰδεσ. κ. Δ. Βοντζαλίδῃ, ἐν Μιτιλήνῃ παρὰ τῷ κ. Θ. Ἀρώνῃ, ἐν Μαγνησίᾳ παρὰ τῷ κ. Θ. Βαλάκῃ, ἐν Ἀγ. Ὅρει παρὰ τῷ ἱερολογ. κ. Χριστοφόρῳ Ἰσπρίτῃ, ἐν Καλύμνῳ παρὰ τῷ κ. Νικολ. Ι. Γαλανῷ, καὶ ἐν Ὁδησσῷ, Rue grecque, maison Priien, N. 17, παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μιζάρῃ.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστุนομίας προέβη εἰς ἀξίειαννον μέτρον. Διὰ διαταγῆς ἀπηγόρευσε πάντα τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λαμβάνοντα χώραν *μασκαροπλῆμα*, τὰ υποβιβάζοντα τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν τάξιν τοῦ κτηνοῦ.

— Εἰς τὸ Ἀναπλαστικὸν τμήμα τοῦ Πύργου ἐξεκολουθοῦσι κανονικῶς τὰ λαϊκὰ μαθήματα. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος λαμβάνει μέρος καὶ ὁ πρῶν γυμνασιάρχης κ. Πλούταρχος Παπαιωάννου.

— Κατὰ τὴν δόλῳσιν ἐνὸς τῶν κ. ὑπουργῶν οὐδέποτε ἐγένετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σκέψις περὶ τῆς συγκλήσεως ἢ μὴ τῆς Βουλῆς. Ἡ συγκλήσις θὰ κανονισθῇ ἐκ τῆς πορείας τῶν περὶ τοῦ δανείου διαπραγματεύσεων.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1898.

Τὰ τῆς αὐρίου Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλέπε εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον. Ἐνταῦθα δημοσιεύονται, τὰ τῆς μετεπαμένης, ὅπως περιέρχονται ἐγκαίρως εἰς χεῖρας πάντων.

Κεῖμενον

Ἀδελφοί, ὁ βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίσται τῷ Θεῷ οὔτε γὰρ. ἂν φάγωμεν, περισεύμεν, οὔτε, ἂν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Ὁ βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἰδῇ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰωλωτῇ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκονομῇται εἰς τὸ τὰ εἰωλωτοῦτα ἐοθεῖν; Ἡ καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθεὺς ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Ὁὖτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενόσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Ὁ δὲ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Ὁὖν εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κέριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστέ ἐν Κυρίῳ; Ὁὖν ἄλλος οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστέ ἐν Κυρίῳ. (Α' Κορ. γ' 8—13 καὶ θ' 1 καὶ 2.)

Ἐρμηνευτικὴ παράφρασις

Ἀδελφοί, παραβέβομαι ὅτι τὸ φαγεῖν αὐτὸ καὶ ἔσθαι δὲν ἔχει δύναμιν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ εὐαρέστους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι οὔτε, ἂν φάγωμεν, γινώμεθα ἀνώτεροι ἑαυτῶν καὶ εὐχεστέτεροι εἰς τὸν Θεόν, οὔτε ἂν δὲν φάγωμεν, γινώμεθα κατώτεροι ἑαυτῶν καὶ ὀλιγώτερον εὐαρέστοι εἰς τὸν Θεόν. Εἴθε λοιπὸν ἐλευθερίαν ἐν σχέσει πρὸς

τὸ φαγητόν, καὶ ἔχετε ἐξουσίαν νὰ φάγητε ἢ νὰ μὴ φάγητε. ⁹ Ἀλλὰ προσέχετε μὴπως κάμνετε ἀσύνετον χρήσιν τῆς ἐξουσίας σας ταῦτες καὶ γίνεσθε ἀφορμὴ σκανδαλισμοῦ καὶ πώσεως εἰς ἁμαρτίαν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀσθενῆ πίστιν ἀδελφοίς. ¹⁰ Διότι ἐὰν κανεὶς ἴδῃ σέ, ὅστις ἔχει γνώσιν, νὰ κἀθῇ εἰς τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καὶ νὰ τρώγῃ κρέατα ἐκ τῶν θυσιαζομένων εἰς τὰ εἰδωλα ζώων, δὲν θὰ συμβῇ τοῦτο, ὅτι ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ὅστις εἶνε ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, θὰ στηριχθῇ εἰς τὸ νὰ τρώγῃ κρέατα ἐκ τῶν ζώων τῶν θυσιαζομένων εἰς τὰ εἰδωλα ; Καὶ τοῦτο ὅχι ἀσχετῶς πρὸς τὴν προτέραν τοῦ εἰδωλολατρικῆν πίστιν, ἀλλ' ὑποδίδων εἰς αὐτὰ ὀρθοκρυτικὸν σεβασμόν, ἐπομένως δὲ μεταπίπτων εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν ; ¹¹ Καὶ οὕτω θὰ ἀπολεσθῇ ὁ ἔχων ἀσθενῆ πίστιν ἀδελφός, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ὁποίου ἀπέθωκεν ὁ Χριστός· τῆς δὲ ἀπωλείας τοῦ αἵτια θὰ εἶνε ἡ γνώσις σου. ¹² Ὅταν δὲ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἁμαρτάνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ ὅταν σὲ βλάπτει τὴν ἀσθενῆ ὀρθοκρυτικὴν συνείδησιν αὐτῶν, τότε ἁμαρτάνετε εἰς αὐτὸν τὸν Χριστόν. ¹³ Διὰ τοῦτο ἕκαστος χριστιανὸς πρέπει νὰ σκέπτεται ὡς ἑξῆς : Ἐὰν τὰ κρέατα σκανδαλίζουν τὸν ἀδελφόν μου, γινόμενα ἀφορμὴ διὰ νὰ κινδυνεύσῃ ἡ σωτηρία του, προτιμῶ νὰ μὴ φάγω ποτὲ εἰς τὸν αἰῶνα κρέατα παρὰ νὰ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου γινόμενος ἀφορμὴ νὰ κλονισθῇ ἡ χριστιανικὴ πίστις του. Μιμνήσθε πρὸς τοῦτο τὸ παράδειγμα μου. ¹ Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος ; δὲν εἶμαι ἐλεύθερος ; δὲν ἔχει φανερωθῇ εἰς ἐμέ δ' Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Κύριός μας ; δὲν εἶσθε τὸ ἔργον μου σεις, τοὺς ὁποίους προεἰλκυσα εἰς τὴν πίστιν ὡς ἀπόστολος τοῦ Κυρίου ; ² Ἄν ὡς πρὸς ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, ἀλλ' ὡς πρὸς σὲ εἶμαι· διότι σεῖς ὡς πιστεύσαντες διὰ τοῦ κηρύγματός μου, εἰσθε ἡ ἐπισφράγισις καὶ ἐπιβεβαίωσις τοῦ ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἀπόστολος τοῦ Κυρίου.

^{3, 12} Ἀλλ' ἐγὼ καίτοι ἔχω ἐξουσίαν ὡς ἀπόστολος νὰ λαμβάνω τὴν ὕλικήν τροφήν μου ὑπὸ σῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔδωκα τὸν ἀπειράκτις ἑνότερον πνευματικὸν πλοῦτον· καίτοι ἔχω ἐξουσίαν, ὡς οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, νὰ περιφέρω συνοδοιπόρον πρὸς περιπότην μου μίαν χριστιανὴν ἀδελφήν, ἀνέχομαι νὰ ὑποφέρω καὶ νὰ κοπιᾶζω μόνος μου· τοῦτα δὲ διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω κανένα, καὶ διὰ νὰ μὴ παραβλαφθῇ ἡ πρόδος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Γίνεσθε λοιπὸν καὶ σεις μιμηταί μου, καὶ προσέχετε νὰ μὴ σκανδαλίζετε κανένα ἐνεκα φαγητῶν.

Ἐν τῇ παραφράσει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας τῆς περικοπῆς παραλαμβάνομεν ἓν συνόψει καὶ νοήματά τινα τῶν κατωτέρω στίχων θ' 3—12.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1898.

Κεφάλαιον

Ἐῖπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. Καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἅπ' ἁλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐκωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ὑπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεὶ οὖν γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτοῖς οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐτρέψαμεν ; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν ; πότε σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν ; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν ; πότε σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐκωνύμων· Πορεύεσθε ἅπ' ἐμοῦ, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὅτι οὐκ ἐποίησατε ὅσα ἐκεῖνοι.

τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἄγγελοις αὐτοῦ. Ἐπεὶ οὖν γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με· Τότε ἀποκριθήσονται αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐποιήσαμεν σοι ; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελυσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (Ματθ. κε' 31—46.)

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ἐῖπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, ἐνδύμενος τὴν δόξαν τοῦ δόξαν καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἁγίων ἁγγέλων, θὰ καθῇ τότε εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του. Καὶ θὰ συναχθῶσιν ἔμπροσθέν του πάντες ἐκ παντὸς ἔθνους οἱ ἄνθρωποι. Καὶ θὰ τοὺς διαχωρίσῃ, καὶ θὰ βάλῃ τοὺς δικαίους εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὰ ἄριστερά, καθὼς ὁ βουκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια. Τότε ὁ βασιλεὺς Χριστὸς θὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ : Ὡς εὐλογημένοι τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς μου, ἔλθετε, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν μου, τὴν ἵπολιν ὅσας ἔχω ἐτοιμάσθαι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Ἐστέλλετε εἰς τὴν βασιλείαν μου, διότι ἐπεὶ οὖν γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ με ἐποτίσατε· ἤμην ξένος, καὶ με ἐφιλοξενήσατε· ἤμην γυμνός, καὶ με ἐνεδύσατε· ἡσθένησα, καὶ ἤλθετε εἰς ἐπισκεψίν μου· ἤμην ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθετε εἰς βοήθειάν μου. Οἱ δίκαιοι τότε θὰ ἀποκριθῶσιν πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα λέγοντες : Κύριε, πότε σε εἶδομεν νὰ πεινᾷς, καὶ σε ἐτρέψαμεν ; ἢ νὰ διψᾷς, καὶ σε ἐποτίσαμεν ; καὶ πότε σε εἶδομεν νὰ εἶσαι ξένος, καὶ σε ἐφιλοξενήσαμεν ; ἢ νὰ εἶσαι γυμνός, καὶ σε ἐνεδύσαμεν ; καὶ πότε σε εἶδομεν νὰ εἶσαι ἀσθενής ἢ φυλακισμένος, καὶ ἤλθομεν πρὸς ἐπισκεψίν σου ; Ὁ δὲ βασιλεὺς Χριστὸς θὰ ἀποκριθῇ εἰς αὐτούς : Σὺς βεβαιῶ ὅτι τὴν εὐεργεσίαν, τὴν ὁποίαν ἐκάματε εἰς τοὺς λαβόντας τὴν ἀνάγκην σας ἐλαχίστους ἀδελφούς μου, εἰς ἐμέ τὸν ἴδιον τὴν ἐκάματε. Τότε θὰ εἴπῃ καὶ εἰς τοὺς πρὸς τὰ ἄριστερά του : Μακρὰν ἔμει οἱ κατηραμένοι, ὑπάγετε εἰς τὴν αἰώνιον πλόγα, τὴν ἡτοιμασμένην διὰ τὸν διαβόλον καὶ τοὺς πονηροὺς ἁγγέλους του· διότι ἔν μοι ἐδώκατε νὰ φάγω, ὅταν ἐπείνων· δὲν με ἐποτίσατε, ὅταν ἐδίψων· δὲν με ἐφιλοξενήσατε, ὅταν ἤμην ξένος· δὲν με ἐνεδύσατε, ὅταν ἤμην ἀσθενής καὶ φυλακισμένος. Τότε καὶ αὐτοὶ θὰ ἀπαντήσουσιν πρὸς αὐτὸν με τοιοῦτους λόγους : Κύριε, πότε σε εἶδομεν νὰ πεινᾷς, ἢ νὰ διψᾷς, ἢ νὰ εἶσαι ξένος, ἢ γυμνός, ἢ ἀσθενής, ἢ φυλακισμένος, καὶ δὲν σε περιποιήθημεν ; Τότε θὰ ἀποκριθῇ εἰς αὐτοὺς λέγων : Σὺς βεβαιῶ ὅτι ἔφ' ὅσον δὲν ἐκάματε τὸ καλὸν εἰς ἕνα ὑπὸ τοὺς ἐλαχίστους τούτους, καὶ εἰς ἐμέ δὲν τὸ ἐκάματε. Αὐτοὶ τότε θὰ ὑπάγουν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Κ. Α. Διαληγμαῖς

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Ἀηλοῦμαι πρὸς τοὺς θέλοντας νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν « Ἀνάπλασιν » εἴτε ἅπ' αὐθείας εἴτε διὰ τῶν κατὰ τόπους ἀνταποκριτῶν ὅτι ἀπαράκλητος ὕψος εἶνε ἡ προπληρωμὴ τῆς συνδρομῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ἐπειδὴ πολλαὶς δυστυχῶς συμβαίνει νὰ στέλλωνται φύλλα ἐπὶ μῆνας καὶ νὰ ἐξοθεύωνται δι' αὐτὰ ταχυδρομικά, καὶ κατόπιν νὰ πηγαίνουν ὅλα στὰ χαμένα, διότι, ὅταν ἡ συνδρομὴ ζητηθῇ, ἡ ἐξόφλησις γίνεται διὰ παρατεταμένης.

Τύπης Ἰωάννου Νικολαΐδου.